

[Udenrigsministeren.]

af det ærede medlem hr. Poul Sørensen, om, at den britiske regering skulle have henvendt sig til den danske regering vedrørende konflikten, kan jeg meddele, at udenrigsministeriet i eftermiddag har udsendt følgende meddelelse til pressen — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„I anledning af, at der på grund af strejkesituationen har været forlydender fremme om, at der skulle foreligge en henvendelse fra den engelske regering til den danske regering vedrørende strejkens virkninger på den danske landbrugs-eksport til England, oplyser udenrigsministeriet, at der ikke foreligger en sådan henvendelse.

Statskonsulent Moltesen har drøftet spørgsmålet med det engelske landbrugsministerium, og de danske eksportorganisationer vil enten direkte eller gennem den danske ambassade i London holde de engelske myndigheder underrettet om udviklingen.“

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Det ærede medlem hr. Poul Sørensen rettede det direkte spørgsmål til mig, om der var udstedt ordre til ikke at udføre overarbejde ved statsbanerne som følge af den forøgede godsmængde, der måtte forventes at komme i anledning af strejkesituationen.

Hertil kan jeg svare, at jeg aldrig har hørt dette spørgsmål omtalt, før det ærede medlem hr. Poul Sørensen rejste det. Jeg har på den givne foranledning i mellemtiden haft forbindelse med generaldirektør Skov, der over for mig har erklæret, at en sådan ordre ikke er udstedt.

Erik Eriksen: Jeg er glad for, at det forholder sig, som den højtærede udenrigsminister meddelte, vedrørende den engelske henvendelse. Nu er det klart, at der er vel ingen her, der havde regnet med, at det skulle være en officiel henvendelse fra regeringshold. Jeg forstår, at det, der har været tale om, er, at der har været ført orienterende samtaler mellem vor statskonsulent i London og engelske myndigheder, og som følge deraf spørger jeg, om det er rigtigt — og jeg mener, det er rigtigt — at udenrigsministeriet har orienteret de

engelske myndigheder om, hvorledes man er i stand til at skaffe tilførsler over Hamborg, hvor engelske skibe så skulle aftage dem. Jeg er altså glad for, at det ligger således, men forstår, at det er noget i den retning, jeg her antyder, der er tale om.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard sagde, at der jo var et konstateret flertal her i tinget, som ikke ville følge den tankegang, oppositionens forslag giver udtryk for, men jeg forstod, at det ærede medlem alligevel i en given situation var tilhænger af den. Det er så vel forskellen på os andre og det radikale medlem, at når vi mener, noget er rigtigt, kæmper vi for det og affinder os ikke blankt med forholdene. Det ærede medlem kan ikke forstå, at vi ikke kan acceptere regeringspartiernes dagsordensforslag. Det er da ganske ligetil, for det, forslaget tilsigter, er at hindre, at vort forslag bliver behandlet i et udvalg. Det er det, man lægger navn til fra radikal side: man vil hindre, at vort forslag bliver behandlet i et udvalg. Jeg kan ikke forstå, at man fra radikal side vil være med til noget sådant. Endelig vil jeg stille det lille spørgsmål direkte til det ærede medlem hr. Baunsgaard, der taler på det radikale venstres vegne: hvor længe skal konflikten løbe, før det ærede medlems parti vil være med til sammen med os andre at standse den? Der må da kunne siges et eller andet. Hvad henvisningen til løbende forhandlinger angår, så har jeg jo spurgt, hvad det er for forhandlinger; jeg har ikke kunnet få bekræftet, at sådanne forhandlinger foregår. Hvad ved det ærede medlem derom? Men det er det sekundære. Jeg spørger altså: hvor længe skal konflikten løbe, før man fra radikal side accepterer de synspunkter, som forslagsstillerne har givet udtryk for?

(Kort bemærkning).

Hans Rasmussen: De synspunkter, jeg har gjort gældende, har hele tiden haft forbindelse med afslutningen af konflikten. Når lovgivningsmagten har grebet ind — hvis nogen er i stand til på baggrund af erfaringer at udtale sig derom, er det mig — har arbejdsroen på arbejdsmarkedet lidt stor skade, hvad der også var tilfældet efter indgrebet i 1956.

Man har ikke i denne debat inddraget